

מיליון שקל, ולפי הערכה זו דרש ממנה סכום השווה לעשרת אלפים דולר.

„בניגוד לכללי

האתיקה”

בכתבי ההגנה המפורט שהגישו רמות וסלומון לבית-הדין... כי מעולם לא הוצע להם על-ידי אולמרט יצוג מישפטי, וכי מעולם הם לא התכוונו כי בין אולמרט ובניגם ישררו יחסי עורך-דין ולקוח. הם טוענים כי טונתם היחידה, ביוזמתו של אברמסון, היתה שח"כ אולמרט, כאיש ציבור, יבדוק עניין בעל משמעות ציבורית שבו הם מעורבים.

בהמשך הם טוענים, כי מעולם לא סוכם בינם ובין אולמרט כל סיכום שהוא המתייחס לשכר-הטירחה. מעולם לא היה בינם ובין אולמרט כל הסכם שהוא, שלפיו יקבע שכר-הטירחה בסוף

„העולם הזה”

דורש:

לחוקק חוק אשר יאסור על שרים וח"כים לעסוק בפעילות כלכלית כלשהי בתקופת כהונתם.

להפוך את ניצולם של קשרים פוליטיים לצורך צבירת רווחים פרטיים לעבירה פלילית.

למנות ועדת-חקירה ממי-לכתיה מישפטית כדי לחקור את העסקים הפרטיים של ח"כים, החשודים בניצול לרעה של מעמדם הפוליטי לשם צבירת רווחים פרטיים.

הטיפול לפי התוצאות או כי לאולמרט ישלם שכר ראוי.

לטענתם, אם בכלל היה טיפול של אולמרט בעניינם, היה זה טיפולו של איש ציבור ולא של עורך-דין פרטי.

הם קובעים כי מעולם לא נפגשו עם אולמרט במישרו עד לדרישת שכר-טירחה מצידו. מועדם לא העלו על דעתם כי אולמרט ידרוש תשר לום עבור טיפול שנעשה במיסגרת תפי קיו כח"כ.

בהמשך הם מספרים, כי בפגישתם הראשונה עם אולמרט מסרו לו כי עניין המיכרו מצא בטיפולם של עורכי-הדין שלהם, טראוב וסטמרי, בתגובה מסר להם אולמרט, כי אין קשר בין הדברים מאחר שטיפולו בעניין נוגע לצד הציבורי בלבד. מסיבה זו הוא אף סירב, לטענת בעלי סולרם, להתקשר עם עורכי-הדין שלהם ולתאם עימם את פעולתו.

רמות וסלומון טוענים, שהם לא הווי מנו לבצע פעולת הדגמה שבעיקבותיה הם זכו במיכרו, ולטענתם הסכמת החברת הממשלתית ומישרד-השיכון לתת להם את העבודה לא נבעה כלל מפעור לה כלשהי של אולמרט.

בעלי סולרם טוענים, שהסכום שמבקש אולמרט הינו מוגזם, מופרך ונטול כל אחיזה במציאות. לטענתם, לא היה עולה כלל בדעתם לפנות לאולמרט כאל עורך-דין, משום שבאותו זמן הם היו מיוצגים על-ידי עורכי-הדין שלהם. בשום מקרה, לטענתם, הם לא היו מוכנים להיות מטופלים על-ידי אולמרט. אילו ידעו מראש כי שכר הטירחה שידרש מהם הוא עשרת אלפים דולר.

השניים טוענים כי מעולם לא היה להם קשר עם אולמרט וכי הם הופגשו איתו אך ורק בשל היותו ח"כ, ובשל התייבט הציבורי של העניין. הם מכחישים שהם הודו, אירעפם, כי הם חייבים לאולמרט סכום כלשהו. „אולמרט מנסה, בניגוד לכל כללי האתיקה והמוסר, לה-

להתעשר תוך הסתמכו על מעמדו כח"כ. טוענים השניים בסיומו של כתב-ההגנה אין זו הפעם הראשונה ששמו של הח"כ, בן-טיפוחיו של שמואל תמיר, מתקשר לשאלת כללי האתיקה של גבי חריזה ציבור בעלי מיקצועות חופשיים. בפברואר לפני שנה נחשף (העולם הזה 2320) טיפור מדהים לא פחות למי רות הכחשותיו הנמרצות של הח"כ. הרוצה להיות שר או סגן-שר לענייני הסברה, הוא ניסה להפעיל את כל השפעתו הפוליטית לטובת לקוח שלו.

מחלקת החקירות של מס ההכנסה היא תה צריכה לדון בעניינו של הקבלן איש חרות, שלום אהרון גניש, שנחשד בבי-העלמת הכנסות. לפגישה החסויה שיתקיימה במשרדי המחלקה ברחוב הרמטק מסגר בתל-אביב, הופיע נציג מסי-הכיס נסה בכבודו ובעצמו. עורך-דין הידוע רם כספי, שייצג את גניש ואילו הצטרף אולמרט.

הח"כ לא התעניין אלא בדבר אחד בלבד: אישה נמצא תיק החקירה. כשהתברר לו שהתיק נמצא עדיין אצל שילטונת מסי-הכנסה, הוא עזב את ה"ישיבה".

כל מה שרצה היה אם יספיק לחץ שלו אצל שרי-האוצר, יורם ארידור, שאליו כפופה נציבות מסי-הכנסה.

בעיקבות המיסום הביצעדי בעולם הזה נמנע אולמרט להשיג או את שביקש: שהנציבות תטיל עונש של כופר כספי בלבד על גניש, ולא תעביר את תיקו לפרקליטות, לשם העמדתו לדין.

עו"ד קטן,

ח"כ גם

פני חודשיים פנה אולמרט - ביחד עם חבריו לכנסת ולמיקצוע, משה שחל מהמערך ורוני מילוא מחרות - לאלי קולאס מהמפלגה הליברלית, יושב-ראש ועדת-המישנה לעניין ניגוד אינטרסים של ח"כים שהם עורכי-דין או כלכלנים. הם הפעילו עליו לחץ כבד כדי שיקבל כללים מגבילים למניעת ניגוד אינטרסים בין תפקידם הציבורי ומיקצועם ה"חופשי". קולאס לא הבין מדוע בוער כל-כך לאולמרט ולחבריו להגביל את עצמם, עד שהסתבר לו שלישכת עורכי הדין קיימה דיונים בנושא הגבלת פעילותם של עורכי-דין שהם חברי-כנסת.

אולמרט וחבריו רצו שהוועדה בכנסת תקבל כללים פחות מחמירים מאלה שותבעת לישכת עורכי-הדין.

קולאס התנגד, והלישכה הספיקה לקבל ראשונה החלטה הקובעת כללים האוסרים עורכי-דין שהם ח"כים לעבוד ב"מיקצועם".

כללים אלה מונחים כרגע על שולחנו של שרי-המישפטים, משה גיסיס, והוא עדיין לא אישר אותם.

ואם לא די בכך מעורב אולמרט ב"ימים אלה בעוד עניין, שבו לא ברור היכן הגבול בין הפעילות הציבורית ובין השירות המיקצועי שלו. הוא מייצג את אחד המחנות בהסתדרות הסטודנטיים, את איתקא ליינס, הנאבקת בצחי הנגבי ובישראל כץ, ומנסה למנוע מהשניים מלהשפיע על שרי-התחבורה לשלול את רישיון ההפעלה של איתקא ליינס (ראה עמוד 44).

אולמרט אינו חבר בתנועת החרות. הוא משתייך לפלג של סיעת לע"ם, אחד ממרי-כניבי הליכוד. הוא כבר הצהיר פעמים אין-ספור, מעל בימות שונות בתנועת החרות, שהוא רוצה להימנות עם חבריה. הוא הסביר שאם הסיעה לא תצטרף כחטיבה למרכז חרות - ביחד עם ראשה, שרי-הבריאות אליעזר שוסטק - הוא יעשה ואת על בסיס אישי.

בחרות לא רואים בו בן חורג. והראיה לכך היא קשריו הטובים של הח"כ עם משרדים ממשלתיים שונים, שבהם יושבים שרים אנשי-חרות. גם פעילי המיפ"לגה רואים בח"כ הירושלמי אחד משלהם, למרות שאין הוא רשום במחוזות זאב.

בכנסת יצא לאולמרט שם של עורך-דין קטן המנצל בגסות את מעמדו הפורליטי כדי לבסס את מישרו הפרטי. כתבי-התביעה שהגיש נגד חברת סולרם, בנין איתשלוס-כביכול של שכר-טירחה, הושף את שיתות-עבודתו של הח"כ, שבעבר הודיע שהוא ילחם בכל האמצעים העומדים לרשותו נגד הפשע המאורגן בישראל. בן-ציון ציטרין

מדוע

מוטרה

הסתהרת

הדראשית?

מנהלת אפשטיין ודובר מלכה, הרגשות קהו...

הצורה הקפדנית, שבה גשמו בית הכלא הזה, מונעת מאיתנו כל אפשרות להגיש תלונות שיישמעו בחוק. אנחנו ב"מצב גואש. אין אצלנו מעשי-אלימות או מרד אסירות בכוח, לכן אנחנו לא בכותרות. חיינו מתנהלים מאחורי סורג וברית, רחוק מעינו של הציבור, שידוע רק שנוהד-תירצה מוקף דשאים ירוקים. איש אינו ידוע את סבלנו האמיתי. בשעה 7 בערב נועלים אותנו בחדרינו, ולא מאפשרים לנו לצפות בשידורי הטלוויזיה בעברית. לא כעונש, חלילה, אלא משני שהסתרות אינן רוצות לעבוד שעות נוספות. בעוד שבבתי-כלא גבריים קשוחים מאפשרים לאסירים, באנפים מ"סוימים, לצפות בשידורים כימעט עד סיומם.

מה שקורה הוא שאנחנו מנתקות ממה שקורה, ואין לנו לפני מי לצעוק. תלונות אלה של אסירות נווה-תירצה הגיעו לידי העולם הזה. אמצעי התיקשורת בארץ ידעו לרווח שבועות האחרונים על תסיסה ב"י

מנהלת הכלא משליטה משמעת קפדנית מדי, היא מאמינה בעיניים עצומות לכל מילה שיוצאת מפי ה"סוהרות. הן תמיד צודקות ולא אנחנו. אחרי כלי-כך הרבה שנים של שירות היא פשוט אדישה לסבלתינו. אין לנו לפני מי להתלונן. מיטבח הכלא מנוהל על-ידי סוהרת בשם גינה בראון, ה"משליטה שם טרור.

כשהענינו להתלונן על רמתו היורודה של המזון שניתן לנו, ועל כך שהוא לא מספיק לנו תמיד, ואף בתשובה אחת, זה מה שיש.

כשהענינו להתלונן לפנייה על הליכי-לוח הזוחמה השוררים במיטבח, זכינו באותה התשובה, ואף להתקמיות ורור דנות מצידה. קרה אפילו מיקרה שנמצאו מקקים מתים במקשה לנציב שירות בתי-כשפנינו בבקשה לנציב שירות בתי-הסוהר, ד"ר מרדכי ורטהיימר, שיבוא לבקר בכלא נווה תירצה, כדי לבדוק את מצבנו. נעננו שהנציב עסוק, ושיתפנה לבקר אצלנו רק בשנה הבאה.